

Kritikk

Lars Elton i Kunsthåndverk 4 . 2003

Utstilling i Kunstnerforbundet, Oslo. 7.september – 26. oktober 2003

Aud Bækkelund, Installasjon og objekter

Kultur i militær uorden

Aud Bækkelunds forvandling av avskårne eplekvister til en marsjerende hær av ståltrådskapninger er både mangfoldig og morsom. Og takk og lov – de er bare en del av en rik utstilling. Natur og kultur er et evig motsetningspar i kunsten. Naturen er representant for urkraften, det opprinnelige og utemmede. Kulturen er det menneskeskapt, det forfinede og utviklede. Det er nyttig å minne om dette en gang iblant, ikke minst fordi «naturlig» og «kultivert» er to kvalitetsbegreper som brukes om hverandre, ofte uten at vi tenker over hva opprinnelsen er og hva de egentlig betyr.

I en slik sammenheng blir Aud Bækkelunds gruppe av menneskegjorte kvister en svært tydelig – og mangfoldig – tolkning av denne motsetningen. Utgangspunktet for installasjonen «Nærmer oss skogene» er ren natur; avskårne kvister fra vårens beskjæring av epletrærne rundt Norheimsund. Først er naturen bokstavelig talt avskåret fra sitt utgangspunkt, så blir kvistene funnet sett og bearbeidet, før de får sin endelige kulturelle status gjennom sammensetningen i en installasjon som gjennom året er blitt vist i tre byer. På gallerigulvet er kvistene stilt opp på en måte som får dem til å minne om en hær. I hvertfall bruker kritikerkollega Anne Schäffer ordet «armée» om dem i katalogen, og slik sett er komposisjonen et uttrykk for en tvetydig kulturell-militær sammenheng fordi en hær både kan brukes til forsvar og angrep. Denne metaforen understrekes ytterligere av det faktum at kvistene er surret med ståltråd som en slags rustning. Men det er en ganske skrøpelig hær det i tilfellet er snakk om. Ordenen er i beste fall spredt, og til tross for «rustningen» er den enkelte soldat skrøpelig og trenger hjelp til å holde seg stående – i form av tynne ekstraben av ståltråd. Slik kan tittelen like gjerne sees som et uttrykk for en «armée» på flukt som søker seg mot redningen blant skogens trær. Kanskje blir sirkelen sluttet ved å la de kultiverte slippe tilbake til skogen? Eller er tittelen en tolkning av den moderne kulturens distanserte forhold til naturen, der vi kun kan nærme oss naturen gjennom å beskjære og bearbeide den?

Slike spørsmål oppstår med enda større kraft i sammenheng med utstillingens øvrige verk, som med unntak av «Herfra til horisonten» gipsavstøpninger av steiner, som i all hovedsak er tolkninger av labyrintens problem. Både «Melankoliens labyrint» - en sirkelformet bemalt skumplastskive med innlagte metalltråder, «Tankespinn» - en stjernetåke av metalltråder trukket med grønn bast der krysningspunktene gløder rødt, og «Gurgel» - en floke av blå bast rundt metalltråder inne i plastslanger, er verk bygd opp av linjer og tråder, der det er vanskelig å skaffe seg sammenheng og oversikt. Mens naturen pr definisjon er bygd på kaos og tilsynelatende vilkårlighet, er kulturelle uttrykk resultat av en styrende vilje. Men naturen kan også oppvise streng lovmessighet.

Med sine labyrintiske og tvetydige kunstverk stiller Aud Bækkelund motsetningene opp for oss og gir publikum en mulighet til å dikte med og skape sine egne assosiasjonsrekker. Det er ingen liten prestasjon.

Lars Elton

review

Lars Elton, magazine Kunsthåndverk 4. 2003

Exhibition in Kunstnerforbundet, Oslo. 7 September - 26th October 2003

Aud Bækkelund, Installation and objects

Culture in military disorder

translated sections of the review:

Aud Bækkelund transformation of cut apple twigs to a marching army of wire creatures are both diverse and fun. And thank goodness - they are just part of a rich exhibition. Nature and culture are eternal opposites in art. Nature is the representative of the primitive force, the original and untamed. Culture is mans creations, the refined and developed. It is useful to recall this once in a while, not least because "natural" and "cultured" are two quality concepts used interchangeably, often without even thinking of what the origins are and what they really mean. (...)

With her labyrinthian and ambiguous art Aud Bækkelund shows us the contrasts, and gives the audiences an opportunity to imagine and co-create with their own associations. That is no small feat.

Lars Elton